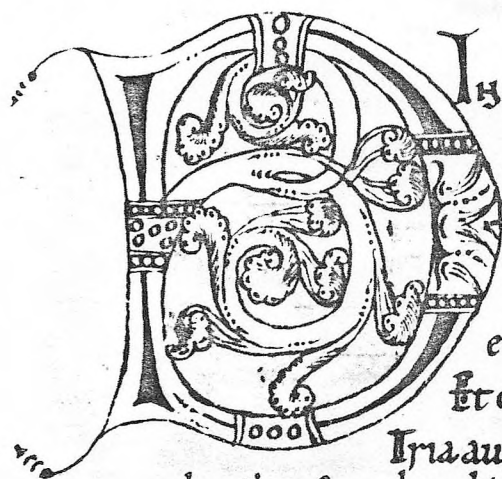

INCIPIT LOCUS MAGISTRI HUGONIS IN LIBRO
DIDASCALON.

VE·P·R·E·C·I·P·U·E

Rēs sunt, quibus quisq; ad scientiā
instruit. lectio uidelicet & meditatio.
equib; lectio potē in doctrina obtinere locū.

Et de hoc tētat lib iste, dando p̄cepta legendi.

Ira autē sūt p̄cepta magis lectioni necessaria.

pmū. ut sciat q̄sq; qd legere debeat. scdm q̄ ordine legere
debeat. id est qd prius. qd postea. terciū. quom̄ lege debeat.
De his trib; p̄singla agit in hoc libro. Instruit autē tam sc̄larū
quā diuinay. sc̄pturay. lectorē. Vnde & in duas partes diuidit.
quay. una queq; tres habet distinctiones. In p̄ma parte docet
lectorē artū. in sc̄da parte diuinū lectorē. Docet autē hoc mo-
do. ostendendo scilicet p̄mo qd legendū sit. deinde q̄ ordine &
qm̄ legendū sit. Ut q̄ sciri possit qd legendū sit. aut quid
p̄cipue legendū sit. in p̄ma parte p̄mum enumerat origi-
nē omniū artū. deinde descriptionē & partitionē earū. id est
qm̄ una queq; contineat aliā. uel contineat ab alia. secans philo-
sophiā a summo usq; ad ultima membra. Post modū enume-
rat auctores artū. & ostendit quē ex his uidelicet artibus.
prius & p̄cipue legende sint. deinde etiā quo ordine & qm̄
legende sint apit. postremo. legentib; uitę suę disciplinā
p̄ scribit. & sic finitur p̄ma pars. In sc̄da parte decernit
quē sc̄pturę diuinę appellande sint. deinde numerū. &
ordinē diuinorū librorū. & auctores eorū. & interpretatio-
nes nominū. Postea agit de quib; dā p̄prietatibus diuinę
sc̄pturę. quę magis sunt necessarie. deinde docet. qualit̄
legere debeat sacram scripturā is qui in ea correctionē
morū suorū. & formā uiuendi querit. Ad ultimū docet
illum. qui p̄pter amorē scientię eam legit. & sic sc̄da
quoq; pars. finem facit.

EXPLICIT PREFATIO.